

Det bemærkes, at persondataloven ikke gælder for behandlinger, der udføres for politiets og forsvarrets efterretningstjenester, jf. lovens § 2, stk. 11. Loven finder således bl.a. ikke anvendelse på tjenesternes indsamling eller videregivelse af personoplysninger. Dette betyder, at det alene er forvaltningslovens regler, der regulerer f.eks. videregivelse af oplysninger fra Politiets Efterretningstjeneste til Forsvarets Efterretningstjeneste.

Persondataloven gælder imidlertid for de øvrige myndigheder inden for den offentlige forvaltning, og videregivelse af personoplysninger fra andre offentlige myndigheder til en af efterretningstjenesterne vil derfor kunne være omfattet af persondataloven. Dette betyder, at både forvaltningsloven og persondataloven kan have betydning for disse myndigheders adgang til at videregive oplysninger til f.eks. Politiets Efterretningstjeneste.

3.1.2. Forvaltningsloven

Forvaltningsmyndighedens adgang efter forvaltningsloven til at videregive oplysninger til andre myndigheder inden for den offentlige forvaltning afhænger af, i hvilket omfang der er tale om fortrolige oplysninger. Det er den myndighed, der vil videregive oplysninger, som skal afgøre, om betingelserne for videregivelse er opfyldt i det konkrete tilfælde.

De relevante bestemmelser findes i forvaltningslovens kapitel 8 (§§ 27-32).

Oplysninger, som *ikke er fortrolige*, kan som udgangspunkt frit videregives.

Forvaltningslovens § 28 indeholder almindelige regler om forvaltningsmyndighedens adgang til at videregive *fortrolige* oplysninger til andre myndigheder. Bestemmelsen i § 28 bygger på en opdeling af de fortrolige oplysninger i oplysninger om enkeltpersoners *rent private forhold* og andre fortrolige oplysninger (*almindeligt fortrolige oplysninger*).

Karakteren af den fortrolige oplysning har betydning for, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at oplysningen kan videregives til en anden myndighed. Almindeligt fortrolige oplysninger kan således videregives, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for den modtagende myndigheds virksomhed eller for en afgørelse, som den pågældende myndighed skal træffe, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 3. Oplysninger om rent private forhold må derimod kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed under de skærpede betingelser, som fremgår af forvaltningslovens § 28, stk. 2.

Ved afgørelsen af, om en fortrolig oplysning vedrører rent private forhold, skal der lægges vægt på, om

oplysningen afslører særligt følsomme forhold om den enkeltes privatliv. Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold kan ifølge forvaltningslovens § 28, stk. 1, navnlig være oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler og lignende. Opregningen i § 28, stk. 1, er ikke udtømmende.

Videregivelse af *almindeligt fortrolige* oplysninger – f.eks. oplysninger om en persons private formueforhold – kan som ovenfor nævnt ske, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 3. Bestemmelsen indebærer, at sådanne oplysninger kun kan udveksles mellem forvaltningsmyndigheder, såfremt der er sagligt behov for det.

Der vil normalt være en formodning for, at den myndighed, der beder om at få oplysninger udleveret, har et sagligt behov for oplysningerne, men hvis den myndighed, som skal udlevere oplysningerne, er i tvivl, må den rekvirerende myndighed anmodes om at redegøre nærmere for sit behov for at få de pågældende oplysninger.

Fortrolige oplysninger om en persons *rent private forhold* må efter forvaltningslovens § 28, stk. 2, kun videregives til en anden forvaltningsmyndighed, hvis en af betingelserne i bestemmelsens nr. 1-4 er opfyldt.

Det følger i den forbindelse af § 28, stk. 2, nr. 3, at videregivelse – i tilfælde, hvor der ikke foreligger samtykke fra den pågældende person – kan ske, hvis det sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, herunder hensynet til den, som oplysningen angår. Bestemmelsen indebærer, at der skal foretages en afvejning mellem på den ene side den interesse i hemmeligholdelse, som den berørte person har, og på den anden side styrken og karakteren af de private eller offentlige interesser, der taler for videregivelse. For at en oplysning om rent private forhold kan videregives til en anden forvaltningsmyndighed efter nr. 3, vil det være nødvendigt, at væsentlige hensyn til offentlige interesser klart taler for det.

Betingelsen i nr. 3 vil normalt være opfyldt, hvis videregivelsen sker for at forebygge, efterforske eller retsforfølge alvorligere forbrydelser. Hvis politiet således henvender sig til en anden forvaltningsmyndighed for at få oplysninger til brug ved behandlingen af en sag om f.eks. overtrædelse af straffeloven, vil den